

KŘESŤANSKÉ MODŘANY

1 / 2002

HROMNICE
2002

Na úvod

Podle starého liturgického názvosloví se neděle první části liturgického mezidobí – které bývá různě dlouhé podle toho, na kdy připadají velikonoce – nazývaly „neděle po Zjevení Páně“. I v novém uspořádání biblických čtení se o těchto nedělích čítá z evangelia o tom, jak Ježíš ukazoval, kdo je: počínaje křtem v Jordáně, přes proměnění vody ve víno na svatbě v Káni galilejské, až po jeho zázraky a znamení na nemocných a posedlých.

Ježíš se zjevuje i nám. Ačkoli víme, kdo je, přece stále můžeme objevovat nové a nečekané způsoby, jimiž nás přesvědčuje o tom, jak nás má rád a jak neopouští ty, kdo k němu volají, kdo se k němu statečně hlásí a kdo s ním nesou trpělivě někdy i hodně těžký kříž.

Jako On se zjevuje nám, my jsme povoláni k tomu zjevovat jeho. Být druhým Kristem – to je úkol nejen svátostně vyvolených služebníků oltáře, ale všech jeho bratří a sester, tj. všech pokřtěných. Přijměme toto poslání ne jako břemeno, ne jako další povinnost, ale jako účast na jeho dalších zázracích, které se mají dít v duších našich současníků. Nás posílá před sebou, aby mohl přijít sám. My připravujeme, On koná. Jsme zatím jen služebníci, ale jednou vejdemo za svou věrnost tomuto poslání k radostné hostině svého Pána.

P. Jan Gerndt

Hromnice

2. únor je čtyřicátým dnem po Slavnosti Narození Páně, proto si připomínáme události, které se v ten den – podle Lukášova evangelia – sběhly. Podle toho, která událost připadala křesťanům důležitější či nápadnější, se měnil název dnešního svátku: původně slul *Očišťování Panny Marie*, potom *Obětování Páně*, nejnověji *Uvedení Páně do chrámu*. Název *Hromnice* je lidový.

Liturgie toho dne se obírá dvojím tajemstvím: obětováním Dítěte Ježíše v jeruzalémském chrámě a očišťováním Panny Marie. Ježíš i Maria se podvolili všem ustanovením posvátného zákona Mojžíšova. Dle Lv 12 byla každá matka po narození dítěte prohlášena za obřadně nečistou, tj. nesměla vstoupit do chrámu. Teprve po uplynutí určité lhůty musela za svou očistu obětovat v chrámě beránka a holubici: byla-li chudá (což byl případ Panny Marie), stačily k tomu účelu dvě holubice (srv. Nm 12,2-8). Jiný zákon nařizoval, že každý novorozený syn náleží výhradně Hospodinu: proto se mu musel zasvětit a za jeho zpětné vydání bylo třeba zaplatit 5 stříbrných šekelů (viz Ex 13,2.12).

Na památku setkání se Simeonem, jehož oči v tu chvíli uviděly spásu, kterou Bůh připravil v Kristu pro všechny národy, se žehnají 2. února v kostelích svíce. Průvod chrámem s rozžatými svícemi tak má znázorňovat příchod Neposkvrněné Panny s Ježíškem, tímto *Světlem ze Světla*, do chrámu.

Symbolika spadá v samotných svících, které bývají bílé, neposkvrněnou čistotu Marie i Ježíše: knot, který svící prostupuje, má znázorňovat Ježíšovo lidství, zažehnuté světlo pak jeho božství, které je odvěkým Světlem a s člověčenstvím se v něm spojilo.

Je znám zbožný zvyk rozžít tyto svíce při hromobití (odtud název *hromničky*). Méně známý je obyčej vtisknout do ruky umírajícího tuto svíci jako znamení touhy po věčném Světle, do něhož se chystá vkročit.

Každopádně nám světlo hromničky připomíná Toho, který prošel před námi pozemskou pouť a jehož příklad i milost jsou světlem na naší cestě do království Božího. I tu naši povinnost být světlem pro druhé.

V modřanském kostele proběhne žehnání svíce a průvod v sobotu 2. února v 8:00.

Svíce budou k dispozici; podle nových liturgických předpisů si je věřící mají rozsvítit hned na počátku nebo ještě před počátkem obřadů.

Začátek svatopostní doby

Připadá na Popeleční středu, která je letos 13. února. Na znamení kajcnosti dospělí zdraví křesťané v ten den zachovávají zdrženlivost od masitých pokrmů a újmu v jídle, tj. pouze jednou se nají dosyta. Děti, nemocní a věkem pokročilí dají najevo svou kajcnost jim přiměřeným způsobem. Táž postní praxe se týká Velkého pátku před Velikonocemi.

V modřanském kostele:

- na **Popeleční středu** budou mše svaté v **6:00**, v **8:00** a v **18:00**, všechny spojené s udílením popelce; třebaže není striktní povinnost být v ten den na mši svaté, je přece vhodné takto postní dobu zahájit;
- v postní době budeme konat také obvyklé pobožnosti **křížové cesty**: každý pátek od 17:30, v neděli od 15:00;
- od 7. do 10. března se bude konat čtyřdenní **Výstav nejsvětější svátosti oltářní**, pojímaný současně jako duchovní obnova farnosti (rekolekce, společné udílení svátosti nemocných, příležitost ke svaté zpovědi u pozvaných kněží) – pořad bude včas vyvěšen a ohlášen.

Liturgické připomínky

Sine ira et studio je někdy vhodné připomenout zásady, které mají být uplatňovány při společné bohoslužbě. Dnes zmiňme toto:

- **kříž před začátkem evangelia** máme dělat zásadně *malý*, tj. palcem pravé ruky na čele, ústech a hrudi – nikoli velký, který má místo na začátku mše a při kněžském nebo svátostném požehnání
- **při Pokoj Páně...ani těsně před přijetím Těla Kristova** není třeba kříž dělat vůbec; před svatým přijímáním se totiž – jak zkušenost ukazuje – může přihodit, že věřící zvedající ruku ke znamení kříže nechtěně narazí do pateny, kterou drží ministrant, nebo dokonce vyrazí knězi z rukou podávanou svatou Hostií, což jistě není milé, i když se tak stalo neúmyslně; své vyznání víry a úcty tedy raději soustředíme do opravdového AMEN, které vyslovujeme na znamení víry a dychtivého souhlasu s přijetím Pána nebes i země do svého srdce
- **při udělování Popelce** se ze strany příjemce této svátostiny nedělá kříž ani se nic neodpovídá

Bilance roku 2001

Po stránce duchovní:

V modřanské farnosti bylo v roce 2001 pokřtěno 15 osob, z toho dva dospělí muži. Jeden z nich přijal zároveň i svátost biřmování. Sňatky byly uzavřeny pouze dva, v obou případech byla pokřtěná pouze jedna strana.

Náboženství navštěvovalo ve školním roce 2000-2001 kolem 70 dětí, v letošním roce je jich něco přes 60.

Církevních pohřbů či rozloučení bylo 18.

Svátost nemocných přijalo jednotlivě 24 osob; společně tato svátost udílěna nebyla vzhledem k tomu, že koncem listopadu 2000 se slavil jubilejní den nemocných.

Svatých přijímání bylo podáno 19 000, což je o něco více než v roce minulém. Přibývá také zájemců o svátost smíření jak ve zpovědnici, tak individuálním pohovorem.

Zdá se, že vývoj směřuje od kvantity ke kvalitě. Pro srovnání: např. v roce 1970 tu bylo 43 pohřbů do země, 59 kremací, sňatky ovšem také pouze 2, křtů 43 (z toho jeden dospělý), ale sv. přijímání pouze 6 000, svátost nemocných dokonce jen 3x.

Tvrzení některých sdělovacích prostředků o „úbytku věřících“ je třeba poopravit: ubývá pokřtěných, ale neubývá věřících, Zdaleka ne všichni, kteří mají pohřeb „s knězem“, byli skutečně věřící: svědčí o tom skutečnost, že jejich pozůstalí se zhusta neumějí ani pokřžovat, ani pomodlit Otčenáš, a je výjimka, když byl někdo z církevně pochovávaných zaopatřen svátostmi.

Po stránce materiální:

Rok 2000 byl finančně vyrovnaným: příjmy tvořené sbírkami a nájmem farní kolny kryly výdaje spojené s provozem kostela i s opravami. Ze strany vedení obce a Magistrátu hl. m. Prahy byla zajištěna a financována instalace i provoz večerního slavnostního osvětlení exteriéru kostela.

Podle příslibu p. starosty MČ Praha 12 Petra Hány se chystá odborná studie modřanského hřbitova, jejíž součástí by byl i projekt na eventuální rozšíření pohřebiště směrem ke zvonici. Hřbitov byl předán obci v roce 1956; ta jej od té doby spravuje a převzala za něj zodpovědnost.

Výsledek Tříkrálové sbírky

Jak naši čtenáři vědí, také v modřanské farnosti proběhla veřejná sbírka Arcidiecézní charity, věnovaná na dostavbu stacionáře pro mentálně postižené děti v Berouně a vybavení centra pro seniory v Příbrami.

Na vybraných veřejných prostranstvích se vystřídalo celkem 5 skupin během čtvrtka, pátku a soboty před Slavností Zjevení Páně. Odevzdáno bylo celkem 7 pokladniček, každá s kubaturou cca 2 litry. Po jejich úředním odpečetění byl spočítán obsah: **celkem 32 493,- Kč.**

Jedna z dospělých „kolednic“ zaznamenala své dojmy, z nichž přetiskujeme úryvek na str. 7 a 8.

Časopis o rodině a pro rodinu

V prosinci vychází další číslo časopisu **Rodinný život**. Jedná se o časopis určený křesťanským rodinám – manželům, rodičům, ale také vychovatelům, prarodičům, snoubencům, učitelům a vůbec všem, kteří se dostávají s rodinami do kontaktu. Obsahuje články týkající se výchovy dětí a dospívajících, partnerských vztahů, duchovního života rodiny, náboženské výchovy dětí, problematiky seniorů u neúplných rodin. Přináší nabídku programů i akcí pro manžele, rodiny s dětmi, seniory, neúplné rodiny atd.

Poslední číslo přináší např. rozhovor s psycholožkou Dr Bašteckou o tom, jak se mají dospělí a děti vyrovnat s událostmi posledních měsíců a s katastrofami vůbec. Článek *Vládne rodič ve vaší hlavě?* se snaží vyrovnat s negativními vlivy výchovy našich rodičů a pomoci nám, abychom stejné chyby neopakovali na svých dětech. Stat' *Děti a manželské konflikty* upozorňuje na to, že vztahy mezi manžely výrazně ovlivňují rozvoj dítěte, a zároveň nabízí nápady k zlepšení vzájemných partnerských vztahů. Časopis se věnuje také tématu Vánoc a jejich prožívání v rodině nebo v řeholní komunitě. Přináší mimo jiné nabídku vánočních her a soutěží pro děti.

Rodinný život vychází 5 x ročně a celoroční předplatné (/včetně poštovného) činí Kč 150,-. Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: **Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 068/5500250, e-mail: rodina@arcibol.cz.**

V rodině hodně záleží na týmové práci

Velmi často vztah uvízne tím, že se otec cítí vytlačen, když vidí, jak je jeho žena mnohem více fyzicky i emočně zapojena do péče o dítě a jak jí to jde mnohem lépe. Cítí se nepotřebný, může se stáhnout. Nastává v rodině dominový efekt: otec se stává fyzicky a psychicky nepřítomný, vyčerpaná matka se cítí opuštěná a podrážděná. To jsou perfektní podmínky pro možný konflikt. Není divu, že 70 % matek udává prudký pokles své spokojenosti v manželství po narození prvního dítěte.

Ostatních 30 % žen mělo manžele, kteří se plně zapojili do sžívání se se svým rodičovstvím. Jestliže se otcové stanou součástí rodičovského týmu, podstoupí změnu od *já k my*, potom si manželé místo odcizení budou bližší. Aby k tomu došlo, otec se musí odhodlat k tomu, aby strávil

odpoledne kmením a mazlením se s miminkem či ráno se podílel na oblékání batolety. Ze strany matky je nutné, aby vyvinula vědomé úsilí o zapojení partnera do každodenních povinností a zkusila potlačit svou tendenci ke kritizování způsobu, jakým on o dítě pečuje. Rozdílné neznamená špatné. Je potřeba, aby si rodiče vytvořili prostor pro odlišné formy svého rodičovství. Výhody takového týmového přístupu se pozitivně odrazí také na dítěti. „Když jsem jako matka viděla, jak synové sklízejí ze stolu a manžel rovná nádoby do myčky, zjistila jsem, že rodina získává víc než jen čistou kuchyň: děti měly otce, který s nimi prožíval různé činnosti, nejen partii karet po obědě, a mé budoucí snachy získají manžele, kteří budou vědět, co to znamená rovnoprávnost v manželství.“

Z článku *Děti a manželské konflikty*
Rodinný život č. 59/2001

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB V MODŘANSKÉM KOSTELE

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
8:00, 9:30, 18:00	18:00	8:00	18:00	8:00	18:00	8:00

Mše sv. v sobotu a poslední neděli v měsíci večer jsou slouženy v latinském jazyku.

Svátost smíření:

Pravidelně přede mší sv., jindy na požádání

Úřední hodiny kněží na faře:

pondělí 9:00 – 12:00, středa 14:00 – 17:00, pátek 14:00 – 17:00
telefon na faru: (02) 444 02 261, soukromý byt P. W. Rösche tel. 401 13 42

Farní knihovna:

Otevřena každou středu 15:00 – 17:00, první neděli v měsíci 9:00 - 9:30;
Knihovnice: paní Jaroslava Marounková

Farní charita:

Každý čtvrtek 16:00 – 17:00 v ul. Zátíšská (krajní garáž pod býv. samo-
obslouhou); možnost přinést nebo vybrat starší čisté šatstvo pro potřebné.
Ředitelka farní charity MUDr. Eva Philippová,
kontakt pí Anna Rázková, tel. (02)402 43 53.

Modřanský chrámový sbor:

Zkoušky obvykle ve středu od 18:30; účinkování o větších svátcích nebo
poslední neděli v měsíci večer;
Sbormistr Roman Z. Novák, tel. 0602 66 55 17

Internetová adresa farnosti:

www.modranska.farnost.cz

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2002

Z DENÍKU MODŘANSKÉHO KOLEDNÍKA

čtvrtek 3. ledna:

V podvečer teploměr klesl pod – 10 stupňů. Kolem půl páté se naše skupina vydává „koledovat“. Tak s Boží pomocí, ještě křížek na čelo a jde se na to... Naše omladina (Maruška, Liduška, Martin M.) má zapůjčené ministrantské rochety natažené přes bundy, po babičce žinilkové šály, nad čepicemi se zvedají papírové, ale vskutku královské koruny. Pro začátek vkládáme do kasičky nějakou bankovku, snad tam nezůstane sama – zvoníme i u sousedů... Ještě než dojdeme na naše stanoviště – prostranství mezi modřanskou poštou, prodejny Meina a Billa na Sofijském náměstí, cinkají v kasičce drobné, ale jsou tam i větší papírové bankovky. Vida, zvuk zobcové flétny i dětské hlásky zpívající „My tři králové jdeme k Vám...“ docela zabral – a pak okoljodoucím připomeneme, že prosíme pro ty, kteří na jejich pomoc čekají – stacionář pro mentálně postižené v Berouně a nový domov pro seniory v Příbrami. Zastavují se lidé spěchající z práce, za nákupy či na poštu, kasička se začíná plnit. Někteří jsou udiveni, když v nás poznávají známé tváře. Reakce jsou různé. Zjišťujeme, že skutečně platí, že lidé, kteří mají viditelně sami málo, jsou štedřejší než ti, jejichž penězky praskají ve švech. Pak jsou tu ale i „modřañáci“, kteří projdou bez povšimnutí, ti, kteří dělají, že nás nevidí, přesto, že je oslovíme. Někteří si nás pohledem pohrdavě změří či dodají, že oni na nic takového své peníze dávat nebudou... Ani nemusí – nikoho nepřesvědčujeme. Napadá mne, zda tak jednou nebudeme všichni defilovat před Nejvyšším?

Střídavě koledujeme před vchodem na poštu, u Menla, před Billou i jinde. Když postáváme v zšeřelém průchodu Prioru, pocítujeme, jaký je zde silný průvan. Jakoby dokresloval celkovou atmosféru tohoto modřanského nyní poloopuštěného nákupního „molochu“. Je vidět, že předvánoční nákupní horečka opadla – naše koledy občas přilákají jen náhodné chodce... měníme stanoviště.

Skupina mladíků, která si nás kolem 18. hodiny před Billou vyhlídla jako objekt své podvečerní zábavy, začíná být stále dotěrnější. Hází po kolednicích desetníky a dožaduje se, aby děti zazpívaly, co poručí... Uvědomujeme si, že jako křesťané bychom měli přijmout i unést nějaké to pohrdání a snažíme se nereagovat. Později ale mladíci vyhrožují, že by koledovali s námi a

pak by si přece mohli odnést i kasičku! Snažíme se s nimi nejprve polemizovat, ale pak nezbývá, než slovně využít přísloví „na hrubý pytel hrubá záplata“. Po chvíli se vzdalují.

S večerem mráz přituhuje, začínáme být slušně prokřehlí. Tak nějak asi bývá těm, kteří „nemají kam hlavu složit“. Chvíli se ohřejeme u topení v předsíni pošty, pijeme horký čaj z termosky. A rychle zpátky před Billu, dokud je zde ještě živo... Kolem osmé hodiny je kasička téměř plná, odcházíme, ale cestou k domovu ještě koledujeme. Kupodivu: například ti, které oslovíme u restaurace a na autobusové zastávce, jsou docela štědrí. Nakonec ještě zazvoníme u Policie v Soukalově ulici – a neodcházíme s prázdnou.

Tak, dnešní „tříkrálovou kolednickou premiéru“ v Modřanech máme za sebou. Nad námi jiskřivá obloha a plno hvězd. Zmrzlé nohy podupávají ve sněhu na autobusové zastávce u Polikliniky. Jeden z králů čte na mobilu zprávu od starostlivé maminky – „zda už přijde domů“. Navzájem se přesvědčujeme, že nám vlastně není tak veliká zima. Děti sdělují své dojmy. Zjišťujeme, že po prvních obavách a rozpacích nás to koledování docela začalo bavit a navíc jsme vlastně bohatší o nové zkušenosti.

Bože, prosíme tě, pomáhej nám v tom, abychom měli pokoru, abychom dobro nekonali pro pocit vlastní důležitosti. Díky, Pane, za všechny, se kterými jsme se dnes setkali: za ty, kdo otevřeli svá srdce pru chudé a „dali“, i za ty, co „nedali“ (možná, že přispějí příště?) a též tě prosíme o pomoc a sílu pro ty, kterým je charitní sbírka určena, vždyť Ty všechny znáš.

...

neděle 6. ledna:

Na osmé i půldesáté je v modřanském kostele jako obvykle plno. Mezi ministranty u oltáře i dětmi v lavicích je hned několik „králů“, i když to na nich již dnes není vidět... Jeden z nich pak konstatuje, že vlastně za koledování už dostali odměnu, vždyť pan farář za ně při mši sv. prosil a na konci jim ještě děkoval!

A k tomu není vsutku co dodat – jen Bohu díky!

M. V.

zvýraznění textu: KM